

Jurta pro život

www.jurtaprozivot.cz

Text:
Veronika Hajníková
Foto: Luboš Loibl

Vyprávění o tom, jak se českým lidem bydlí v mongolském příbytku. Vyzkoušet si život v jurtě bylo spontánní rozhodnutí, které vzešlo z touhy žít blíže přírodě. A tady je náš příběh, který se odehrává v zahrádkářské kolonii v Brně.

V jurtě jsme začali žít v květnu minulého roku. Moc jsme si přáli vypadnout ze stereotypu panelákového bydlení, takže jakmile se nám naskytla příležitost postavit si jurtu u kamaráda na zahradě, neváhali jsme ani minutu. Ze začátku bylo bydlení spíše improvizované, spali jsme na matracích na zemi, do jurty bez oken teklo, měli jsme jen jednu lampu a v podstatě žádný nábytek. Musím ale říct, že jsme si to spíše užívali, než abychom nějak strádali. Vařili jsme například venku na ohništi a když jsme ještě neměli stůl a židle, dali jsme si na zem deku, a v podstatě jsme si dělali každý den na zahradě piknik.

Dnes, skoro po roce, už nabízí naše jurta téměř luxusní bydlení. Nechali jsme si udělat podlahu i střešní okna, po obvodu je rozmístěn nábytek, který jsme porůznu posháněli, poopravovali

nebo vyrobili jako třeba postel, která okamžitě zaujme každého příchozího. Líbí se mi, že je to bydlení mnoha kontrastů. Máme zde zavedenou elektřinu i rychlý internet, ale vodu nosíme ze studny. Na koberce máme výkonný vysavač, ale prádlo si pereme na vaše. Vodu ohříváme na kamnech a koupeme se v sedací vaně, ale když přijdeme mezi lidi do civilizace, nikdo nic nepozná.

Nejprve jsme mysleli, že jurtu budeme postupně dovybavovat a vylepšovat, až dosáhneme komfortu, na který je člověk tak nějak zvyklý z paneláku, ale je to spíše naopak. Jurta nám ukazuje, co všechno člověk vlastně vůbec nepotřebuje, a proto bychom chtěli jít do budoucna cestou co největší jednoduchosti a například ledničku nahradit nějakým malým sklípkem a podobně. Nošení vody ani vaření na kamnech mi nevadí – i po roce to pro mě ▶

▲ Kuchyňský kout, sestavený z různých koustů starého nábytku, poskytuje stejný komfort, jako máte na chalupě.

◀◀ Celá jurta je z přírodních materiálů. Spoje jsou například z proužků kůže.

◀ Všechny ornamenty v jurtě jsou ručně malované mongolským mistrem.

Jurta nám ukazuje,
co všechno vlastně
vůbec nepotřebujeme.
Najednou se dostanete
do jiného světa a získáte
určitý nadhled nad tím,
co je skutečně důležité.

má stále kouzlo romantiky. Člověk se najednou dostane jakoby do jiného světa a získá i určitý nadhled nad tím, co je skutečně důležité.

Jurta na psychiku člověka samozřejmě působí v mnoha různých směrech. Řekla bych, že ani ne tak kruhovým půdorysem jako tím, že vás od okolní přírody dělí jen několik centimetrů plsti a plachty. V bytě či domě je člověk chráněný a izolovaný, tady je slyšet každá kapka

a každý závan větru. Žije zde s přírodou v daleko větším sepestí a uvědomuje si, jakou má neskutečnou sílu. Lehkost a křehkost obydlí také určitě působí, navíc vědomí, že se dá kdykoli sbalit a postavit na jiném místě, je pro mě jako pro člověka, který nemá rád závazky, darem z nebes. Studijní a pracovní povinnosti nás zatím ještě váží k Brnu, brzy ale chceme koupit pozemek, o který bychom pečovali s přáteli, kteří mají stejné představy

jako my. Tento rok byl vlastně takový testovací, lidé se často ptali, jestli se dá v jurtě přežít zima, takže jsme se to rozhodli co nejdříve vyzkoušet. Musím říct, že jurta zvládla i ty největší mrazy a větry na jedničku. Teď se zase lidé ptají, jestli se tu dá žít s malým miminkem, takže alespoň víme, co testovat do budoucna.

Pro veliký zájem jsme se rozhodli jet letos do Mongolska pro další jurty; vyjde to totiž daleko levněji, než si nechat

vyrobit jurtu v Čechách. První jurty jsme přivezli v rámci charitativní akce v Mongolsku. Jsou zde oblasti postižené takzvaným „džudem“, což je veliké sucho v létě a strašný mráz v zimě. Následkem těchto podmínek umírají místním pastevcům jejich stáda, na kterých jsou existenčně závislí. Tito pastevci se pak vydávají za vidinou lepších zítřků do hlavního města Ulánbátaru, kde však pro ně není práce a oni propadají alkoholismu.

Na nové stádo se pak většinou již nikdy nezmůžou. Jednou z možností, jak je udržet v těchto oblastech, je dát jim práci, protože jedna z věcí, kterou umí opravdu dobře, je vyrábět tradičními způsoby a v podstatě doma na koleně krásné mongolské jurty.

Nyní bychom chtěli zúročit nabyté zkušenosti a dovezem jurt udělat opět radost jak lidem v Mongolsku, tak lidem v Čechách. O jurty je zde totiž stále větší zájem – pořizují si ji lidé nejen jako stan na veřejné akce nebo jako ubytování pro větší počet lidí při různých kurzech, ale odvážnější jedinci už v nich začínají žít. Mně osobně se například velmi líbí nápad využívat jurty pro lesní školky. Existuje samozřejmě i mnoho skeptiků, kteří tvrdí, že se jurta do našich podmínek nehodí, například, že by kvůli vlhkosti

mohla začít plesnivět. To se při nesprávném zacházení nejspíš stát může, stejně jako se to děje v mnoha domech či chalupách. My však žádnou takovou zkušenost nemáme a s jurtou zatím nebyl nejmenší problém. Mohou se objevit i připomínky, že se jurta nehodí do naší české krajiny. Takováto tvrzení mi přijdou maličko pokrytecká – třeba paneláky se nehodí vůbec nikam a stejně jsou všude. Chápu, že to není tradiční česká stavba, ale na druhou stranu je to velmi citlivé bydlení, které má tendenci se s přírodou spíše propojit, než aby do ní zasahovalo a nechávalo v ní jizvy. Jurta respektuje život jako takový, jeho neustálou změnu a pohyb. Je podřízena vzniku a přirozenému zániku stejně jako všechny živé organismy. Vnímám to jako správné a cítím, že je to přístup, který teď naše Země potřebuje. 🏡

▲ ◀ Díky jurtě jsme poznali spoustu skvělých lidí, které tento životní styl přitahuje.

▲ ▶ Postel vyráběl přítel Libor jen za pomoci dřeva a motorové pily. Nepoužil ani jeden hřebík.

◀ ◀ Naší zvědavé ovci říkáme Stará.

◀ Jak můžete vidět, od země v Jurtě opravdu zima být nemůže.